

M'AGRADARIA VEURE'T TAN HUMANA

M'agradaria veure't tan humana
no gens inflada del teu toc diví,
que fossis simplement una germana
sempre al costat d'algú per compartir.

Que et retallessis tot el que et fa nosa
i et convertissis en humanitat
que et desprenguessis de qualsevol cosa
emparentada amb la vanitat.

Voldria veure't neta d'apetències
i d'afalacs lligats amb el poder
tractant els homes sense diferències
lluny de grandeses que no hi ha per què!

Austera i justa amb claror d'albada
brillant i estesa com un ample pont,
amb la blancor de neu, mai trepitjada,
semblant amor en la tristor del món.

Al meu voler hauries de ser pobra,
pobra total per liderar els humils,
deixant de banda el regne, allò que et sobra:
privilegis, honors i codicils.

Portadora de pau i de respecte
en una terra tan regada amb sang
amorosint amb l'escalfor i l'afecte
els homes renadius pastats amb fang.

Si fossis lliure sense la cadena
que tu mateixa t'has posat al coll
t'escoltaria gent de tota mena
i et seguirien per portar-te a coll.

Si fossis com vas néixer, tan senzilla,
si fossis tan humil, si fossis tu!...
La terra esdevindria com una illa
on ja no ploraria mai ningú.

*Salvador Sunyer i Aimeric
Salt, 16 de maig de 2010.
Accèssit als Jocs Florals de Tardor. Barcelona 2010.*